

همه کودکان آرامند اگر...

مشهد

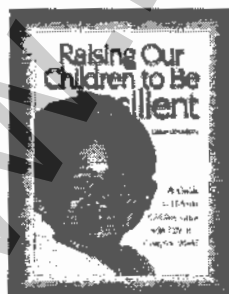

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Raising Our Children to be Resilient

A Guide to Helping Children Cope with Life in a Complex World

by Linda Goldman MS, LCPC

وضعیت فهرست نویسی : فهرست نویسی قبلی

رده بندی کنگره: ۱۳۸۵ گ ۳ الف/۰۶ RJ۵۰۶

شماره کتابشناسی ملی: ۴۴۵۵۰۳ - ۸۵ م

سرشناسه : گلدمن، لیندا، ۱۹۴۶ - م

Goldman, Lind

عنوان و نام پدید آور : همه کودکان آرامند اگر ... : چگونه به کودکان خود اعتماد به نفس بدهیم.

کتابی برای : پدر ها و مادر ها ... نوشته لیندا گلدمن؛ ترجمه مهناز شکیب.

وضعیت نشر : مشهد: نوند، ۱۳۸۵.

مشخصات ظاهری : ۲۴۰ ص: مصور.

شابک : ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۶۸۲۴ - ۴۷ - ۱

یادداشت کلی : فیبا

یادداشت عنوان و پدید آورنده: عنوان اصلی : Raising our children to be resilient: a guide to helping children cope with trauma in today's world

موضوع : اختلال فشار روانی پس آسیبی در کودکان - درمان.

موضوع : آسیب روانی در کودکان - درمان.

موضوع : فشار روانی در کودکان - درمان.

موضوع : زورگویی در مدرسه - پیش گیری.

موضوع : خشونت در مدرسه - پیش گیری.

موضوع : شاگردان ابتدایی - خدمات بهداشت روانی.

موضوع : مشاوره.

موضوع : اندوه در کودکان.

موضوع : کودکان - سازگاری.

شناسه افزوده : عرفانین شکیب، مهناز، ۱۳۶۵ -، مترجم.

رده بندی دیویی : ۶۱۸/۹۲۸۵۲۱

مشهد، نشر نوند، بازارچه کتاب

تلفن ۲۲۵۵۱۶۸ - ۶۲۱۴۶۹۱ - ۵۱۱

همه ی کودکان آرامند اگر...

چگونه به کودکان خود اعتماد نفس بدهیم

نوشته: لیندا گلدمن

ترجمه: مهناز شکیب

لیتوگرافی شایان: تلفن ۸۵۹۰۳۷۶

چاپ سپرنگ: تلفن ۸۵۲۹۳۱۶

صحافی نیازدل: تلفن ۸۵۲۲۴۵۶

چاپ اول ۱۳۸۶

وزیری ۳۰۰۰ جلد

۲۸۰۰ تومان

شابک: ۹۶۴ - ۶۸۲۴ - ۴۷ - ۱

e-mail: ehsan۳۱۴۷@yahoo.com

همه حقوق برای نشر نوند محفوظ است

همه کودکان آرامند اگر...

چگونه به کودکان خود اعتماد نفس بدهیم

لیندا گلدمن

کتابی مفید برای:

پدر و مادرها

مربیان

دبیران

فرهنگیان

و روان‌شناسان

مهناز شکیب

فهرست بخش نخست

فصل یکم

- ۱۷ پیش گفتار
- چگونه فرزندان خود را انعطاف پذیر بار آوریم:
- ۲۵ اندوه، آسیب روانی و اثراتش بر کودکان
- تعریف اندوه:
- ۲۷ پیش رفت اندیشه و شناخت کودکان از مرگ
- ۲۷ مرحله پیش عملیاتی (معمولاً ۲ تا ۷ سال)
- ۲۸ مرحله کارکردهای عینی (معمولاً بین ۷ تا ۱۲ سال)
- ۲۹ کارکردهای مستقیم، مفاهیم، مرحله منطق، ۱۳ سالگی و بالاتر
- ۲۹ ماهیت اندوه کودکان
- ۳۰ ارتباط کودکان با متوفا
- کودکان و تفکر انتزاعی:
- ۳۳ شکست‌های کودکان
- ۳۴ نشانه‌های معمول در کودکان عزادار
- ۳۵ آسیب روانی، تروریسم و ترس

ماهیت آسیب روانی:

۳۸	لطمه‌های فراموش نشدنی
۳۹	نشانه‌های آسیب روانی در کودکان
۴۱	واکنش‌های کودکان نسبت به ضربه‌های روانی
۴۲	آسیب‌پذیری کودکان
۴۲	نشانه‌های پیش‌بینی آسیب‌پذیری نزدیک به فاجعه
۴۳	نزدیکی به فاجعه از لحاظ روانی
۴۴	واکنش‌هایی که با سن کودکان ارتباط دارد
۴۴	کودکان خردسال (از تولد تا ۵ سالگی)
۴۵	کودکان بزرگ‌تر (از ۶ تا ۱۱ سالگی)
۴۶	نوجوانان (۱۲ تا ۱۹ سالگی)
۴۷	شرایط زندگی گذشته (۱۲ تا ۱۹ سالگی)

فصل دوم

وقایع فراموش نشدنی در دنیای پیچیده تروریسم، جنگ، سارس:

۵۱	با کودکان درباره رخداد‌های پیچیده صحبت کنیم
۵۱	دریافت‌ها از واکنش‌های کودکان نسبت به آسیب روانی
۵۲	روشن کردن تعابیر غلط برای کودکان خردسال: تروریسم و حادثه ۱۱ سپتامبر
۵۳	بیان کردن احساسات. سارس، یک بیماری مسری
۵۴	واکنش نشان دادن به کودکانی که دچار آسیب روانی شده‌اند
۵۴	خلق کلام کاربردی
۵۵	تصورات و تعاریف کودکان از وقایع تکان‌دهنده در دنیای امروز
۵۵	ابزار مبارزه‌های زیستی
۵۷	گفتگو کردن متناسب با سن کودکان
۵۸	آماده سازی کودکان برای گفتگو
۵۹	پذیرفتن واکنش‌های کودکان
۶۰	چگونه پرسیدن از کودکان
۶۱	کودکان و اندوه قابل پیش‌بینی

۶۲	شروع دوباره آسیب روانی به‌علت قرارگرفتن در معرض رسانه‌ها
۶۳	شروع دوباره آسیب روانی به‌دلیل رخ‌دادهای روزمره
۶۵	نظرات کودکان
۶۵	نظر کودکان خردسال
۶۵	نظر دانش‌آموزان مقطع راهنمایی
۶۷	نظر نوجوانان
۶۷	شیوه‌های کمک به کودکان هنگام آسیب روحی- روانی
۶۸	اطمینان دادن به کودکان
۶۹	گفتگو درباره خطرات روزمره
۶۹	کنترل رسانه‌های گروهی
۷۰	سرمشق بودن

فصل سوم

۷۳	قلدری و آزار و اذیت یک بیماری خطرناک و قاتلی نامریی
۷۴	الگو قرار دادن بزرگ‌ترها
۷۴	حقایق درباره قلدرها و قربانیان آن‌ها
۷۶	ایستادگی در برابر قلدری، زورگویی، قدرت و کنترل
۷۷	کودکان و محبوبیت
۷۷	میانجی‌گری بزرگ‌ترها

موضوعات خاص برای دختران:

۷۹	مقاله نشریه‌ای درباره قلدری: داستان مارگارت
۸۰	سیر زمانی و احساس مبهم، حمله‌های کلامی
۸۰	مسخره کردن
۸۱	آزار جسمانی توسط دختران و آزار جسمانی توسط پسران
۸۱	مسخره کردن نژاد
۸۲	آزار و اذیت جسمانی توسط گروه
۸۲	طرد شدن از گروه
۸۳	راه حل‌های مارگارت
۸۴	سخن قربانیان

۸۵		سخن قلدرها
۸۵		سخن تماشاچی‌ها
		فصل چهارم
۸۶		راه‌های کمک به کودکان در رابطه با زورگویی
۸۸		تعریف زورگویی
۸۹		رفتارهای قلدرمآبانه
۸۹		توصیه بزرگ‌ترها
۹۰		با دقت گوش کنید و به دنبال دلیل و مدرک باشید
۹۰		قوانین محکم وضع کنید
۹۱		مجازات‌هایی برای آزار و اذیت و خشونت در مدارس تعیین کنید
۹۱		بر ارزش‌های آزاد تأکید کرده و الگوسازی کنید
۹۱		عقاید و مهارت‌های به وجود آورنده اختلاف را توضیح دهید
۹۲		بر تأثیر تماشاچی تأکید کنید
		شیوه‌هایی برای تماشاچی‌ها:
۹۳		مداخله‌ها
۹۴		شیوه‌هایی برای کمک به قلدرها
۹۵		قرارداد ضد خشونت
۹۶		راه‌هایی که کودکان می‌توانند به خودشان کمک کنند
۹۸		میانجی‌گری برای قربانیان، زورگوها و تماشاچیان
۱۰۰		راه کارهای بزرگ‌ترها برای قلدری

بخش دوم

فصل نخست

کار با کودکان و آسیب روانی. خانه، مدرسه، اجتماع:

۱۰۵		کودکان در دنیای امروز احساس امنیت می‌کنند؟
۱۰۶		بازی‌های هدفمند
۱۰۷		نمایش خیمه شب بازی، و رؤیا پردازی
۱۰۸		خاطره سازی، نقاشی کشیدن، شعر و خلاقه نوشتن

- ۱۰۹..... فعالیتهایی که موجب آرامش کودکان می‌شود
- ۱۱۲..... پیشنهادهایی به کودکان برای کمک به خودشان
- ۱۱۳..... کمک به کودکانی که گرفتار آسیب روانی هستند

فصل دوم

واکنش سیستم‌های آموزشی نسبت به بحران

- ۱۱۷..... کودکان و جنگ
- ۱۱۸..... مدرسه واکنش نشان می‌دهد
- ۱۱۸..... اظهارات و نامه‌های کودکان در مورد جنگ
- ۱۲۰..... بحث‌های کلاسی
- ۱۲۰..... احساسات درباره جنگ
- ۱۲۱..... اعزام به جنگ و خسارات آن
- ۱۲۲..... تطبیق سیستم آموزشی با مواضع نظامی
- ۱۲۲..... واکنش کودکان
- ۱۲۳..... تعصب، نژادپرستی و قدرت
- ۱۲۳..... بحث‌های کلاسی - درسی در مورد عقلانیت
- ۱۲۴..... سخنان و قول‌های مشهور
- ۱۲۵..... کمک به یکدیگر هنگام آسیب روانی
- ۱۲۷..... مشاوران هم‌سن و سال
- ۱۲۸..... گروه همسالان
- ۱۲۸..... پژوهش در فرهنگ‌ها و رخدادهای گذشته
- ۱۲۹..... جلسه از راه دور با استفاده از تلویزیون مدار بسته
- ۱۳۰..... تغییرات در مدرسه
- ۱۳۰..... جلوه وطن دوستی
- ۱۳۱..... شناسایی دانش‌آموزان در معرض خطر

بخش سوم

فصل نخست

گردد هم آیی برای ایجاد تغییر:

- ۱۳۵..... مراقبت از کودکان در زمان بحران، آمادگی برای آینده..... ۱۳۵
- ۱۳۵..... ایجاد یک شالوده محکم..... ۱۳۵
- ۱۳۶..... کودکان باز ماندگان رخدادهای غم انگیز هستند..... ۱۳۶
- ۱۳۶..... برقراری نظم و ترتیب، برپایی فعالیت‌های خانوادگی..... ۱۳۶
- ۱۳۷..... آشنایی با مکانی امن برای بیان احساسات..... ۱۳۷
- ۱۳۸..... استحکام ارزش‌ها..... ۱۳۸
- ۱۳۹..... شوخی کردن..... ۱۳۹
- ۱۴۰..... آرامش دادن، در آغوش گرفتن و تغذیه..... ۱۴۰
- ۱۴۰..... تمرین الگو قرار دادن بزرگ‌ترها..... ۱۴۰
- ۱۴۱..... تماشای تلویزیون..... ۱۴۱
- ۱۴۳..... گفتاری در باره خطرهای روزانه..... ۱۴۳
- ۱۴۴..... ایجاد موقعیت‌های آموزنده..... ۱۴۴

الگوهای مشهور و سخنان تشویقی:

- ۱۴۵..... آماده کردن برنامه‌ای برای اتفاقات ناگوار در خانواده..... ۱۴۵
- ۱۴۶..... به کودکان تأکید کنید که بازماندگان حادثه هستند..... ۱۴۶
- ۱۴۶..... وطن پرستی در جامعه جهانی..... ۱۴۶
- ۱۴۷..... والدین هم‌چون مشاوران هستند..... ۱۴۷
- ۱۴۸..... مراقبت از کودکان مهاجر..... ۱۴۸
- ۱۴۸..... شرکت دادن کودکان در حل مسائل..... ۱۴۸
- ۱۴۹..... تأکید بر خدمات ارزشمند..... ۱۴۹

فصل دوم

مربیان تلاش می‌کنند، مواجه شدن با مشکلات رخداد مصیبت بار:

- ۱۵۳..... مداخله مدرسه در رخدادها..... ۱۵۳
- ۱۵۴..... واکنش به حادثه ۱۱ سپتامبر دانش آموزی غمگین است..... ۱۵۴

تأثیر رسانه‌ها، و جلسات مشاوره روزانه	۱۵۴
بیان احساسات	۱۵۵
درک حقایق، سؤال‌های شما چیست	۱۵۶
توجه و رسیدگی والدین	۱۵۷
تأثیر خاطرات	۱۵۷
– نظام‌های آموزشی با آسیب مبارزه می‌کنند	۱۵۸
روزنامه دیواری	۱۵۹
بحث‌های کلاسی در مورد شجاعت، افتخار، تعصب و جنگ	۱۵۹
مسابقه پوستر	۱۶۰
گردآوری آغانه	۱۶۱
دستورات مهم	۱۶۲

فعالیت‌های مدرسه برای کمک و بهبود:

تعیین تکلیف شب: طرحی فوری	۱۶۳
سنایش و تقدیر شخصی	۱۶۳
کمک و شرکت دادن دانش آموزان	۱۶۴
فعالیت‌های مربوط به کتاب درسی	۱۶۴
طرح یادبود	۱۶۵
نظام‌های آموزشی و طرح‌های فوریتی	۱۶۷

تحقیقات درباره واکنش دانش آموزان و آموزگاران به حادثه:

۱۱ سپتامبر و نتایج تحقیق	۱۶۹
کودکان در معرض خطر	۱۷۲
شناسایی کودکانی در معرض خطر	۱۷۳

فصل سوم

اقدامات جامعه، ترس و فاجعه:

– مسئولیت برنامه‌های خدمات گروهی	۱۷۹
امداد رسانی به نظامیان و خدمات کودکان	۱۸۳
گروه حمایت در برابر آندوه	۱۸۳
حامیان افتخاری همانند مشاوران	۱۸۴

- ۱۸۶..... مشاوران هم‌سن و سال.....
- ۱۸۷..... فعالیت‌ها به‌سوی به‌خاطرات.....
- ۱۸۹..... طرح چتر حمایتی.....
- ۱۹۰..... پرواز بادبادک‌ها، و نامه‌هایی به‌مددکاران نظامیان حادثه دیده.....
- ۱۹۲..... خدمات گروه خانواده.....

فعالیت‌هایی برای کمک به‌کودکان:

- ۱۹۴..... مورد یورش رخ دادها قرار گرفته در جهان امروز.....
- ۱۹۷..... مجموعه هنرهای دستی کودکان پس از حادثه ۱۱ سپتامبر.....

فصل چهارم

انعطاف‌پذیری:

- ۲۰۳..... انعطاف‌پذیری چیست؟.....
- ۲۰۴..... انعطاف‌پذیری و جوانان.....
- ۲۰۵..... الگو قراردادن بزرگسالان.....
- ۲۰۶..... راه‌کارهایی برای کودکانی انعطاف‌پذیر و انتخاب.....
- ۲۰۷..... خوش بینی، و شجاعت.....
- ۲۰۹..... اهداف واقع‌گرایانه.....
- ۲۰۹..... شوخ طبعی و اعتماد به‌نفس.....
- ۲۱۰..... رضایت از خویش.....
- ۲۱۲..... پذیرش و آرامش.....
- ۲۱۲..... گذراندن زندگی با رفتار و کارهای خلاقه.....
- ۲۱۴..... خلاقیت، معنویت.....
- ۲۱۷..... خدمت‌رسانی.....

ایجاد یک تغییر:

- ۲۱۸..... داستان ما را.....
- ۲۱۹..... خوش بینی، پشتکار و الگو کردن پدر- مادر.....
- ۲۲۰..... بصیرت.....
- ۲۲۱..... هم‌دلی کردن، اجتماعی بودن و حمایت جامعه.....
- ۲۲۲..... افزایش قدرت بهبود.....

- ۲۲۳.....الگوهای برای ایجاد انعطاف‌پذیری
- ۲۲۳.....الگوی همدردی، تشویق و تقدیر
- ۲۲۴.....حامی بودن
- ۲۲۶.....افزایش انعطاف‌پذیری و درس گرفتن از تجارب گذشته
- ۲۲۶.....افزایش انضباط شخصی، و ایجاد فرصت‌هایی برای مسئولیت‌پذیری
- ۲۲۷.....معرفی منابع الهام‌بخش
- ایجاد الگوهای نسلی در خانواده:**
- ۲۲۸.....انگیزه پدربزرگ
- ۲۲۹.....فعالیت‌هایی برای افزایش انعطاف‌پذیری
- ۲۳۰.....پرسش و بازگشت به‌زندگی آرام سابق
- ۲۳۱.....پشتیبانی از انعطاف‌پذیری در مدرسه
- ۲۳۲.....جدول ترقی، پیوستن به‌کارهای اجتماعی و الگوی راهنما
- ۲۳۲.....فهرست رفتار انعطاف‌پذیری
- ۲۳۳.....منابع جامعه، سخن مهمانان، قهرمان من و جایزه‌های آرامش
- ۲۳۴.....نشانه‌های یک کودک انعطاف‌پذیر
- ۲۳۵.....نتیجه‌گیری

پیش‌گفتار

تروریسم، آسیب روانی و کودکان: چه می‌توان کرد؟

اگرچه کودکان بسیاری تحت تأثیر دنیای بیرونی نشان قرار نمی‌گیرند، اما بیشتر کودکان ما کم‌کم نشانه فشار روانی را نشان می‌دهند. هدف: «همه کودکان آرامند اگر...»

فراهم نمودن راه‌هایی مفید برای بزرگ‌ترها است تا با اطمینان به جوانان‌مان کمک کرده، ترس، اندوه، نگرانی و خشم را بفروشد، بالندگی عاطفی، و بهینه‌ی فکری و روانی مستحکم‌تری تبدیل کنند.

این کتاب راهنمایی است برای گسترش افکار جوانان‌مان تا شیوه‌هایی جدید را در برابر پیچیدگی‌های شرایط محیط غیر انسانی که پیش آمده و در آن زندگی می‌کنند به کار برند.

کودکان نه تنها می‌توانند بهتر و بیشتر زندگی کنند، بلکه قادرند با بالا بردن قابلیت همدلی، درک و انعطاف‌پذیری‌شان پس از یک آسیب روانی، به یکدیگر کمک کنند.

«قرارگرفتن در معرض آسیب روانی، نشان به‌مقدار تجربه‌ای دارد که شخص به دست می‌آورد، یا مسائلی که شاهد آن است، و یا این که چه اندازه با مرگ واقعی، یا تهدید به مرگ، یا آسیب شدید به خودش، یا دیگران مواجه می‌شود.»

(بفریام، ص ۹۰)

کودکان و بزرگسالان در سراسر سیاره‌مان هر روز در معرض آسیب قرار دارند. این در تیر رس قرار داشتن، حضور پدر و مادرها، مربیان، متخصصین سلامت روان و دیگر بزرگسالان دل‌سوز را می‌طلبد تا روش‌هایی جدید برای بررسی این روی دادهای دشوار به وجود آورند. جوانان امروز، با مسائل بسیاری مواجه هستند که در گذشته حتی سخنی هم از آن نبود.

این مسائل شامل فجایعی است که گاهی منجر به مرگ می‌شود از قبیل: خودکشی، قتل و بیماری‌های فراگیر... حتی مرگ‌های دسته جمعی، یا چالش‌های دیگری که در محیط کودکان است، شامل نگرانی‌هایی برای امنیت است از قبیل: جنگ، تروریسم و آسیب‌های اجتماعی می‌شود، آسیب‌هایی هم‌چون: زورگویی، آزار و اذیت شدید در جامعه و خانواده، طلاق و جدایی (که بسیار شایع است)، فرزندخواندگی، رهاکردن، خشونت و آزار، مواد مخدر، الکل، رفتار و مسائل جنسی و ...

کودکان بسیاری در تلاش برای کنار آمدن با ضربه روانی به طرز نا موفقی رها می‌شوند، و کم‌کم و به‌طور روز افزون احساسات، درمانده‌شان کرده و افکار مختلف آن‌ها را پریشان می‌کند.

زمانی که کودکان‌مان با عوامل پیچیده مبارزه می‌کردند، ۱۱ سپتامبر با نمونه جدید تروریسم، جنگ تهدید زیستی و اتمی ترس‌شان را بیشتر کرد. دنیای بزرگسالان که کودکان در آن به دنبال امنیت و آسایش می‌گردند، دنیای ترس، وحشت و بحران شده است.

دختران و پسران‌مان پرسش‌های بسیاری درباره آینده‌شان دارند که پاسخ مشخصی ندارد. وظیفه ما این بوده و هست که امنیت، آسایش و امید به آینده را دوباره به آن‌ها القاء کنیم.

در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ جوانان مستقیم، یا غیرمستقیم شاهد حمله تروریستی فجیع بودند.

آن‌ها بارها و بارها تصاویر مربوط به افراطی‌ها را توسط رسانه‌ها شاهد بودند. هنگامی که هواپیماهای آمریکایی را به مرکز تجارت جهانی، پنتاگون و نواحی پنسیلوانیا می‌کوبیدند، تماشا می‌کردند.

آن‌ها شاهد بزرگسالانی بودند که دیوانه وار و بی‌اختیار می‌دویدند، با درماندگی از پنجره‌ها بیرون می‌پریدند، فریاد می‌کشیدند، گریه می‌کردند و گیج بودند. یک دشمن حيله‌گر و پنهان، در میان آسمان سیاه و پر از دود و ساختمان‌های در حال سوختن ظاهر شد تا هیاهو و ترس را بر زندگی مردم بیفکند.

رسانه‌ها به جای پدر- مادرها چون خانواده‌ای گسترده، صداها و تصاویری را که درحین این حادثه فجیع گرفته بودند، از راه بینایی، شنوایی یا غیرمستقیم با کودکان مان تقسیم کردند.

این تصاویر آن قدر گویا بود که برای همیشه در ذهن کودکان، و خود ما تثبیت شد.

تروریسم جهانی و گروه‌های اقلیت هشدار دهنده در سراسر کره زمین، روی دختران و پسران

یا مستقیماً اثر می‌گذراند، یا به‌طور غیر مستقیم از راه تلویزیون و دیگر رسانه‌های جمعی در جستجوی آن‌ها هستند، و با این کار ثابت می‌کنند که این دنیا هیچ‌گاه جای امنی نیست و نخواهد بود.

سازمان‌های داخلی آن‌ها، در مدرسه و خانه که محیط‌های حفاظت نشده به‌شمار می‌رود تهدید کننده است، زیرا در مدرسه زورگویی، مواد مخدر، الکل و مسائل جنسی... و در خانه غالباً خشونت یا بی‌حوصلگی به چشم می‌خورد.

راه‌های تشخیص عوامل آسیب روانی، متعدد و گوناگون است. بیشتر اوقات کودکان و نوجوانان از یادآوری فاجعه اجتناب می‌کنند و به‌طور آگاهانه تمایل اندکی نسبت به آن نشان می‌دهند. آن‌ها ممکن است همچنین از راه بازی کردن، کابوس، بازگشت ناگهانی خاطرات و افکار و احساسات نگران کننده دوباره واقعه را تجربه کنند.

اگر مسائل دشوار زندگی را به کمبودهای شخصیتی نسبت دهیم، تا این‌که روی خصلت‌های انعطاف‌پذیر و کمک‌کننده تمرکز کنیم، در مدتی که شرایط پیچیده به‌وجود می‌آید بیشتر مانع پیشرفت کار می‌شویم.

وظیفه نهایی ما هنگامی که اوضاع، اسفبار و دشوار می‌شود بالابردن توانایی جوانان برای مقابله و غلبه بر ناملایمات است. با تشخیص و تشویق صفات انعطاف‌پذیری در کودکان مان قادر به ایجاد تغییری سازنده در آن‌ها هستیم.

« همه کودکان آرامند اگر... »

دیدگاه ایجاد انسان‌های مسئول را با شما مطرح می‌کند. انسان‌هایی که نه فقط به خاطر نگاه متفاوتشان به یک واقعه ناراحت‌کننده دارای نیرویی ذاتی هستند، بلکه این توانایی را دارند که هنگام پیش آمدن شرایط دشوار، خود و دنیای اطرافشان را تغییر دهند.

تلاش ما در جهت گرد هم‌آیی، تشخیص و درک شرایط و تنش‌های جدیدی است که فرزندان مان با آن روبرو هستند. هم‌چنین باید هم‌چون جامعه‌ای برای حفاظت، حمایت و تربیت آن‌ها که شهروندان دنیای فردای ما هستند گرد هم- آییم.